
52.- Cao Thượng Phẩm - Bát Nương Điều Trì Cung

52.- Cao Thượng Phẩm - Bát Nương Điều Trì Cung

52. *Đền Thờ Phật Mẫu Qui Thiện, đêm 26-10-Canh Dần (dl 5-12-1950).*

Phò loan: Luật Sự Nhung và Hường.

Hầu bút: Luật Sự Khoe.

Hầu đàn: Thân nhân của ông Cố Đốc Trường Qui Thiện và toàn đạo nam nữ nơi Qui Thiện.

(Đầu tiên là ông Đinh Công Trứ, cố Đốc Trường Qui Thiện, giáng cơ nói với thân nhân trong gia đình và các bạn tu trong Trường Qui Thiện, sau đó tái cầu thì Đức Cao Thượng Phẩm giáng).

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em nam nữ.

Đây là lần thứ nhất, Bản đạo mới được dịp để đôi lời chỉ giáo các em nam nữ nơi Trường Qui Thiện.

Bản đạo chẳng cần luận chi cao xa hơn nữa, chỉ nhắc các em nhớ đến hai chữ Qui Thiện thì đủ.

Qui tức là hợp lại thành đoàn thể, Thiện là những kẻ biết ham chuộng sự hiền lương, hoặc những người thức thời, biết chê đời mền Đạo. Vậy thì Qui Thiện Đường là nơi qui tụ những người đã nhận thức sự thiệt về giá trị và sở hành của mình, đã có sẵn một tâm hồn cao thượng nên biết rõ cái mất cái còn, hoặc biết cân phân điều hơn lẽ thiệt.

Bản đạo cũng khen các em đó.

Ở đời, mọi sự đều giả, cho đến mảnh thân của chúng ta cũng không được tồn tại. Nếu ai đã mê theo đường danh bẻ hoạn hiện thời thì tất nhiên họ sẽ chuốc lấy sự mất ở ngày mai; chỉ những kẻ đi tìm sự mất ở đời và sớm dắt mình vào khuôn khổ vị tha, bản tâm luôn luôn sẵn sàng phụng sự cho người đời, kẻ nghèo, kẻ đau, kẻ yếu, mới được còn mảy may mà thôi. Giá trị cùng chẳng, quý trọng cùng chẳng là do nơi hành động phi phạm hay cùng không phi phạm đó thôi.

Các em có biết rõ về chơn truyền của Cơ Quan Phước Thiện chẳng ? Có ai biết nói thử.

Thậm bạch : - Để bảo tồn sanh chúng.

- Còn nữa, chưa đủ.

Bạch : - Là bảo dưỡng nuôi người.

- Còn nữa, ai biết rõ hơn.

Chí Thiện Mậu bạch : - Phước Thiện là thay Trời chan phúc lành đã hưởng được cho con cái Đức Chí Tôn, thương yêu chung cùng diu dắt trên con đường lành gọi là Phước Thiện.

- Trúng một phân nửa.

Chí Thiện Mậu bạch : - Kẻ thật hành Phước Thiện được thì mới thể theo sự thương yêu của Đức Chí Tôn mới trọn Thiên đạo.

- Trúng thêm một chút.

Chí Thiện Mậu bạch : - Kẻ thiếu sự thương yêu là trái với sự thiện lương, nghịch với nhơn chi sơ, mà đã nghịch thì khó trọn lòng Phước Thiện, không thể về cùng Chí Tôn đặng, vì đã mất tính thiện lương.

- Trúng nhưng nói hơi xa nghĩa một chút, thoảng như có kẻ dốt thì làm sao họ lãnh hội được.

Bạch : -

- Cũng trúng nữa, nhưng trạng tỏ về thực tế để cho kẻ dốt nghe qua được hiểu liền.

Truyền Trạng Trấn bạch : - Thiếu kiến của em thì Chơn truyền của Phước Thiện là thực hành việc làm phước, làm lành, bằng cách yêu thương vị tha sanh chúng, quên mình đặng đui dắt tất cả bất luận từng lớp nào, đi đến chỗ tốt lành là Chí Tôn.

- Trúng, nhưng cũng chưa xác thật nghĩa.

Thôi, để Bàn đạo chỉ thêm cho :

Chơn truyền của Phước Thiện là thay thế Đức Chí Tôn và Phật Mẫu thật hành cơ cứu khổ bằng phương pháp là làm cha những kẻ không cha, làm mẹ những kẻ không mẹ, làm anh những kẻ không anh, làm bạn những kẻ thiếu bạn, làm chồng làm vợ những kẻ không vợ không chồng, trong sự thương yêu cao quý và trong sự giúp đỡ chơn thành.

Có như vậy mới có thể thực hành cơ quan cứu khổ của Đức Chí Tôn để mới mặt thế này. Các có em hiểu chưa ?

Truyền Trạng Trấn bạch : - Các em trân trọng cảm đội ơn Ngài, cả lời Thánh huấn của Ngài các em xin đình ninh vâng theo mà thực hành làm một bài học quý báu của cả kiếp sanh, các em cố gắng bươi móc được chút nào cũng chẳng dám bỏ qua.

- Nếu các em đã nhận thức rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện thì phải cố gắng tự đặt mình vào nơi khuôn khổ ấy, dâng trọn mảnh thân phàm này làm con tể vật cho Đức Chí Tôn để phụng sự cho con cái của Người, để Người khỏi mỗi lòng trông đợi.

Các em phải tự hỏi lấy mình hằng ngày rằng : Nhơn loại đã hết khổ chưa ? và nhơn loại đã hưởng được mấy may hạnh phúc gì chưa ? Do nơi hành động của các em, nếu thấy rằng nhơn loại hết khổ và hưởng được một đôi điều hạnh phúc thì phận sự của các em mới xong. Có thể được không các em ?

Truyền Trạng Trấn bạch : - Quả thật, giờ phút này thiên hạ trên địa cầu này chưa hưởng được gì là hạnh phúc và công bình, chỉ có hà hiếp và dùng mạnh buộc người yếu phải theo, tức là mâu thuẫn mà thôi.

- Hiện nay sự thật y như em Trấn nói, nhưng ở ngày mai, Đức Chí Tôn quả quyết làm cho nhơn loại hết khổ đối với mắt phàm và trí phàm của chúng sanh, nhưng cơ quan cứu khổ của Chí Tôn phải thật hiện cho kỳ được, điều đó là ân huệ của Chí Tôn đã định ban cho nhơn loại trong thời mạt kiếp này.

Truyền Trấn bạch : - Hiện nay toàn cầu đương chiến tranh quyết liệt là do sự bất công mâu thuẫn, chừng nào xóa hết những bất công ấy thì nhơn loại mới hưởng được ân huệ của Đức Chí Tôn trong công lý và đạo đức.

- Phải đó, nhưng bắt đầu từ nay, các em phải cố gắng thêm lên.

Truyền Trấn bạch : - Bạch Đức Ngài, nguyện vọng của các em là muốn nỗ lực hiệp tâm tô điểm và thực hành cho ra thiết tướng Pháp Chánh Truyền nơi Thánh địa đặng làm sáng danh Đức Chí Tôn cho toàn thể các nơi noi theo, nhưng bao nhiêu cố gắng và mỹ ý đều vô hiệu, nhưng các em cũng chưa nãn chí, quyết tâm phấn khởi làm cho bằng được, nhưng các em khẩn cầu Đức Ngài ám trợ cho.

- Đó là tại số kiếp của những kẻ vô phần, đã đứng trong lòng yêu ái đùm bọc của Đức Chí Tôn mà chẳng biết gìn giữ đặng hưởng. Lại nữa, đó là cơ xáo trộn thử thách của Đức Chí Tôn. Đức Chí Tôn đã thường nói rằng : Ma Ma, Phật Phật, hai đường, ai muốn đi đường nào thì đi. Các em có thương họ thì nhắc nhở giùm họ vậy thôi.

Các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường ráng nhớ những lời của Bàn đạo đa nghe. Bàn đạo lúc nào cũng phò hộ các em về mặt vô hình, cũng như Đức Hộ Pháp giúp đỡ chỉ dạy chăm sóc các em về mặt hữu hình vậy.

Bàn đạo xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯỜNG

Chào các em nam nữ.

Nhơn dịp các em hội hiệp nơi đây đông đủ để nghe lời chỉ giáo của các Đấng, chị cũng có đôi lời khuyến giáo các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường.

Lúc này em Đinh Công Trứ đã có đôi lời nhắn nhủ các em về phận sự và Đức Cao Thượng Phẩm cũng có giải thích rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện mà hiện các em đang thi hành cơ quan giải khổ mà Đức Chí Tôn đang để nơi mặt thế này, các em cần phải suy nghiệm và khảo cứu cho tường tận để tìm phương tiện thực hành cho ra thiết tướng, cho nhơn sanh lãnh hội hầu cùng các em chung tâm hòa trí trong tình yêu ái nồng nàn của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu.

Phương pháp ấy rất giản tiện và cũng rất dễ làm, nếu ai có thiện tâm thương yêu nhơn loại, dầu cho kẻ yếu hay tật nguyên cũng có thể làm được, đừng nói chi kẻ trí thức là phải thực hành chương trình xã hội thuần túy.

Phải cho cơm những kẻ thiếu cơm, cho thuốc những kẻ thiếu thuốc, cho hàn những kẻ không hàn chôn, chở che những kẻ bị đàn áp bất công, binh vực những kẻ bị chúng hiếp, an ủi những kẻ buồn rầu, khuyến khích những kẻ toan thối bước, độ những kẻ khổ tâm, lau chùi nước mắt những kẻ cô độc đang khóc trước mặt mình.

Tóm lại là phải tự hiến mảnh thân làm tế vật cho Đức Chí Tôn để làm tôì đòì cho con cái của người sử dụng trong việc đem hạnh phúc đến cho họ, để thực hành cho trọn vẹn cơ quan giải khổ của Đại Từ Phụ.

Nền Đạo của Đức Chí Tôn đã có danh lan rộng ra ngoại quốc rồi, chỉ còn có thực hành cho thiên hạ thấy nữa thì sẽ thành Quốc Đạo. Phận sự của các em rất nên yếu trọng là phải cố sức thực hành cho trọn vẹn nhơn nghĩa của kẻ quên mình làm nên cho người, một như mười, mười như một, muôn như ức triệu, và hằng hà và loàn ra cho toàn cả nhơn loại trên mặt địa cầu này đều hưởng ứng làm theo, thì mong chi nền đại đồng không thành tướng được.

Các em là kẻ tiên phong của Đức Chí Tôn để làm tròn sứ mạng của Người giao phó, công cán ấy sẽ được ghi vào Đạo sử muôn năm ngàn kiếp.

Mỗi sự đã có hình thức trước mắt các em, không chi tồn tại vĩnh viễn cả vì hữu hình thì hữu hoại, chỉ có cái đức hy sinh cho nhơn loại mới trường cửu mà thôi. Cái danh thiệt ấy, các em tưởng dễ gì gặp được cơ hội thuận tiện để đoạt sao, chỉ do nơi thời kỳ ân xá này để lập mà thôi.

Vậy đã đặt mình trong khuôn khổ và chơn truyền của Đức Chí Tôn thì phải kiên tâm trì chí để đoạt cho được chí hướng cao cả của mình.

Về bí pháp của Đạo cũng như triết lý của đời, là càng đau khổ thì càng kinh nghiệm, càng thanh cao. Con đường thiêng liêng lập vị của Đạo cũng do nơi bí pháp ấy. Thử hỏi từ ngàn xưa, biết bao vị đắc đạo mà không nhờ trong khuôn khổ nào chẳng ?

Lại có câu : “*Lửa thử vàng, gian nan thử Đạo*” là cũng trong một ý niệm ấy. Nếu thoảng như đi trên con đường lập vị thiêng liêng được sung sướng hoặc dễ dàng hoặc không cần chi phải mệt xác mệt trí, hoặc không có chịu sự khảo duợt nào về tinh thần hay hình thể, thì nhơn loại trên mặt địa cầu này sẽ thành Phật hết. Như thế, các em nghiệm coi phẩm trật ấy có phân biệt và quý trọng không ? Hẳn là không phân biệt rồi.

Vậy các em nên hiểu điều đó để lướt qua mọi trở ngại thử thách đặng kịp sớm cho các em đoạt được sở hành phi phạm đó vậy.

Các em khá lưu tâm.

Chị xin kiếu.

THĂNG.